

Bakancslista

Céltudatos ember célokat tűz ki, kisebbeket, nagyobbakat, rövidebb és hosszabb távon. A nagyon szervezett, precíz emberek gondosan ápolgatják listájukat, újra és újraszervezik, tervezgetik, rangsorolják, vannak, akik úgy mondják, álmodoznak. Ezen a listán elképesztően változatos dolgok lehetnek, munkánkkal kapcsolatban, kötelezettségből, érdekből és mindenféle okból kerülhetnek fel dolgok. Persze a legégetőbbek, amelyek vágyainkkal és esetleg félelmeinkkel kapcsolatosak. Széles látókörű embernek már igencsak erőteljes és hosszas listája lehet, ahol akár évekig tartózkodhatnak dolgok, mert túl nagyok vagy éppen túl kicsik. Vannak, amelyek maguktól tűnnek el, mert már nem aktuálisak, érvényüket veszítették, mert akihez fűződtek, már meghalt, az álomról kiderült, hogy nem is igaz, meg sok egyéb okból. Életünk vége felé, de akár korábban is már felderenghet, hogy akkora listánk van, mintha sosem pipáltunk volna ki semmit sem róla... Egyre bátrabban lehet selejtezni, mert eljárt az idő, ma már képtelen vagyok rá, nem maradt időm, stb.. Nem vidám dolgok ezek, mikor magától kezd apadni a lista és már „csak” olyanok maradnak, hogy bár megégném, hogy az unokám leérettségizzen vagy éppen megszülessen, meg ilyesmi.

Nem biztos, hogy tipikus az én listám, de a fő érdeklődési területemen hihetetlenül hosszúval rendelkezem. Mivel Isten azt az óriási és olthatatlan vágyat oltotta szívembe, hogy megismerjem teremtett világát, már gyermekkoromban megkezdtem a lista gyártását, mit is szeretnék megtudni a világról. Pl. miért csökevényesedik el a barlangokba záródó halak szeme az evolúció során, de főként, ami végképp megmagyarázhatatlan, miért fehérednek ki?! Ehhez több ezer dolog sorjázott. Igazából nem is létezik ez a lista, mert itt-ott, fecniken, noteszokban szanaszét hevernek. Valahol, mélyen a tudatalattimban ezek bizonyára fel vannak akasztva egy szögre és ott is maradnak, amíg van még szög. Ezek jó helyen vannak, mert beépültek a világképembe, még úgy is, hogy soha többet nem gondolok többségükre. Alapvető funkciója ezeknek az az élmény, hogy végtelen a csodák sora és ebben a világban, aki az ilyesmit szereti, annak határ a csillagos ég! Milyen érdekes, annak ellenére, hogy ez a megismerési vágyam a világ felé egy cseppet sem csökkent, a lista létének, karbantartásának fontossága és kipipálási kényszere régen eltűnt. Hiszen a titkoknak is van csodája!

Egy hétköznapi listánál, amilyen azért nekem is van, mi okozhat olyan elképesztő dimenzióváltást, hogy hirtelen elengedjük e listát? Pedig a világunk arról szól, mert komoly gazdasági és politikai érdekek gondoskodnak róla, hogy minden pillanatban valami felkeltsen bennünk egy új vágyat vagy félelmet. Ha, mondjuk életünk delén, megállunk egy pillanatra, hogy is néz ki a listánk, mit változott, miket pipáltunk ki, hogy szaporodik az újabb tételekkel, ugyan mire jutnánk? Aki erre képes, hogy egy pillanatra ezért megtorpanjon, az már nagyobb dolgokra is képes.

Érdekes helyzet egy bakancslista életében, ha hirtelen megváltoznak az erőforrásaink. Például az idő. Ha valakinek szólnak, hogy egy hónapja van csak hátra, akkor kétféle reakció lehetséges. Felpörgeti a tempót és még vadabbul hajtja a listáját, ami természetesen meddő, mert ha 10 éve lenne, akkor sem sikerülne kimeríteni a listát. A másik, mikor rákényszerülve egy drasztikus selejtezést hajt végre, sőt, esetleg az egész listát félredobja és rátalál a legfontosabbra. Döbbenetes módon, ez azt is jelentheti, hogy lényegében az utolsó pillanatban kezd el valóban élni! Ez akkora szabadulást hozhat, hogy akár vissza is fejlődhet a végzetes betegség.

Ha valaki normál esetben végigtekint a listáján és feltételezné, hogy ha mindet elérné belátható időn belül, akkor mi lenne? Erre nincsen reális esély, de a világban nem túl nagy perspektívával múladozó, viszont minden jóval túltöltött életnek egy rémületes szakadék szélén találják magukat. Nem látnak

sem elérhető, sem elérhetetlen célokat. Hirtelen meg is fogalmazódhat, mi is lehet az élet értelme, mikor már sem cél, sem motiváció, sem új dolgok iránti öröm nem várható, amikor már mindent látott, elért és meg is unt, akkor hova tovább és minek is? Ezt a helyzetet talán megsejtették azok, akik vadul gyűjtik a listájukra az újabb tételeket, nehogy ilyen válságba kerüljenek.

Erre túl sok választ nem lehet adni. Az egyik talán, hogy oly keveset tudsz a világról, el sem tudod képzelni mennyi mindenre vágyhatsz még. Ezt követve lehet fő cél a lista szaporítása. A másik, egészen abszurd, hogy még nem találtad meg az igazi, a mindent betöltő célokat az életedben. Ami lefagyasztja a listádat, mert már csak egy lesz a fontos.

Ráadásul, ebben az egyetlen dologban olyan mérhetetlen végtelen gazdagságot sejtünk meg, ami megaláz minden kuponvadász újságot, honlapot és akciós magazint. Ez nem a listánkat fogja szaporítani, hanem a kincseinket, amelyek nem avulnak, mint a lista összes többi eleme, ami csak percekre jelent valami elégedettséget, örömet.

Boldogok a lelki szegények! Mert miért is? Mert EGY ÜGYŰEK! De nem akármilyen ügyben utaznak. Lehet egy vagy éppen ezer ügy, ha hamis (bálvány), akkor az nem a boldogság kulcsa.

Nos, azt kívánom mindenkinek az Új Évre, hogy listájára kerüljön fel az a tétel, ami az egész listát lesöpri. Amíg ez nem érkezik el, addig keressenek, kutassanak, mert ez az a tétel, ami sosem ürül ki, sosem avul el, amivel sosem telünk el, nem csömörlünk meg és nem marad hiányérzetünk.

Templomlépcső, 2020. december